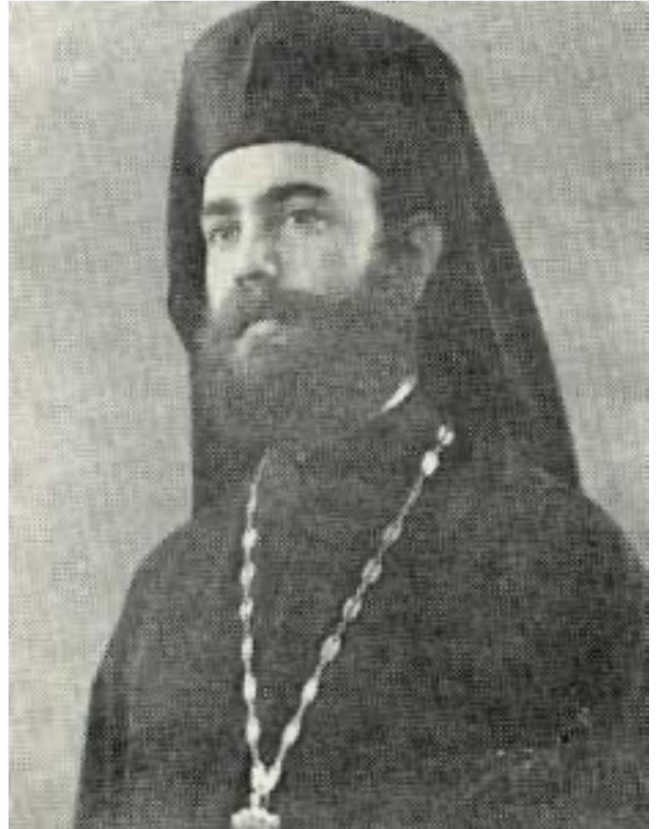
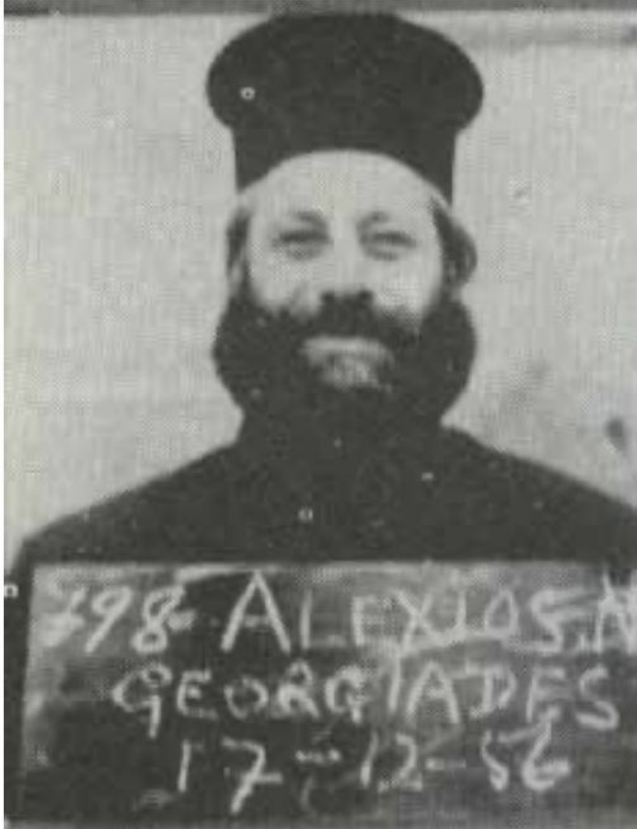

Η συμβολή της Εκκλησίας της Κύπρου στον Αγώνα της ΕΟΚΑ

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)

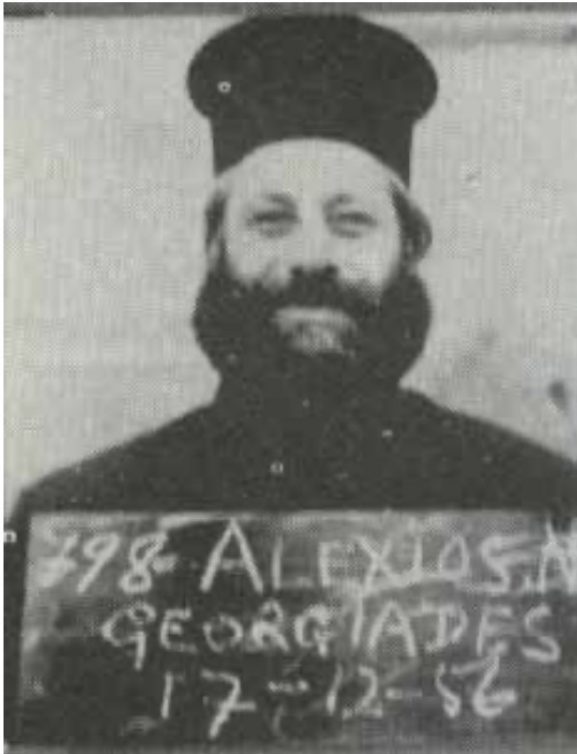
- **Κωστής Κοκκινόφτας**
Κέντρο Μελετών Ιεράς Μονής Κύκκου

Η καθεστωτική αλλαγή του 1878 και η ανάληψη της διακυβέρνησης της Κύπρου από τους Βρετανούς αποικιοκράτες δημιούργησε την προσδοκία στους κατοίκους του νησιού, ότι το λεγόμενο χριστιανικό και φιλελεύθερο έθνος της Ευρώπης θα συνεργούσε στην ενσωμάτωσή της στο ελληνικό κράτος, όπως έπραξε δεκατέσσερα χρόνια προηγουμένως με τα Επτάνησα. Πολύ σύντομα, όμως, οι ελπίδες αυτές διαψεύστηκαν, οπότε τέθηκε δυναμικά από τους κατοίκους το ζήτημα της διεκδίκησης της ελευθερίας του νησιού και της ένωσής του με την Ελλάδα. Επικεφαλής της όλης προσπάθειας ανέλαβε η Εκκλησία, η οποία αντλώντας από την Εθναρχική της παράδοση και από το γεγονός ότι, καθόλο το χρονικό διάστημα της Τουρκοκρατίας, υπήρξε ο μόνος οργανωμένος θεσμός των υποδούλων, εξακολούθησε και κατά την περίοδο της Αγγλοκρατίας να καθοδηγεί τον λαό και να ενισχύει τον αγώνα του για τη διεκδίκηση των εθνικών του

αιτημάτων.

Για παράδειγμα, η Εκκλησία πρωτοστάτησε στον αγώνα αυτό με την αποστολή Πρεσβειών στο Λονδίνο το 1889, στο Λονδίνο και στο Παρίσι το 1918-1920, ξανά στο Λονδίνο το 1929 και το 1946-1947, με επικεφαλής τους εκπροσώπους της, όπως τους Αρχιεπισκόπους Σωφρόνιο και Κύριλλο Γ΄, στις δύο πρώτες περιπτώσεις, και τους Μητροπολίτες Κιτίου Νικόδημο Μυλωνά στην τρίτη και Πάφου Λεόντιο στην τέταρτη. Το ίδιο έπραξε και το 1950, οπότε εστάλη Πρεσβεία, με επικεφαλής τον Μητροπολίτη Κυρηναίας Κυπριανό, στην Ελλάδα, τη Μεγάλη Βρετανία και την Αμερική, για να επιδώσει τις Δέλτους του Ενωτικού Δημοψηφίσματος σε μια προσπάθεια διεθνούς προβολής του ζητήματος. Ωστόσο, οι προσπάθειες αυτές και η προσδοκία για ειρηνική εθνική δικαίωση δεν είχαν αποτέλεσμα, αφού η πολιτική των Βρετανών στόχευε στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, και όχι στην εφαρμογή των αρχών του δικαίου. Το γεγονός αυτό προκάλεσε μεγάλη δυσφορία και οδήγησε στην εξέγερση του Οκτωβρίου του 1931, που επέφερε την εξορία από την αποικιακή δύναμη, ανάμεσα σε άλλους, και των Μητροπολιτών Κιτίου Νικόδημου Μυλωνά και Κυρηναίας Μακάριου Μυριανθέα.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ](#)

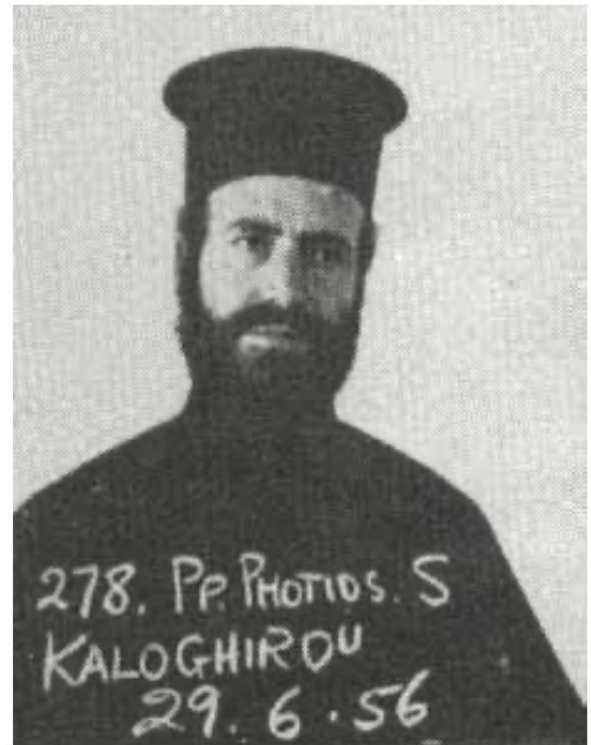
SPD 33: Ηγούμενος Χρυσορρογιατίσσης Αλέξιος Γεωργιάδης.

SPD 25: Αρχιμανδρίτης Φώτιος Κωνσταντινίδης.

SPD 26: Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Κουρσουμπάς.

SPD 8: Πρεσβύτερος Φώτιος Καλογήρου.